

A fejfájós Balázs

Öt másodikos korában, év elején hozta el vizsgálatra az édesanyja. A diagnózis: keveri a b-d-p, a t-f mássalhangzókat, az a-e, á-é magánhangzókat. Gyakran leghagyja a magánhangzók ékezteit. Mivel nagyon lassan olvas, a szöveget is hiányosan érti.

A fiú gyakori fejfájásról panaszkodott. Elmondása szerint sokszor ugráltak, vagy elhomályosodtak a szeme előtt a betűk. Ilyenkor csak kitalálta a szavak végét, sokszor észre se vették, hogy mást olvas, mint ami a szövegben szerepel.

A gyakori fejfájások miatt már szakorvosnál is jártak, belgyógyász, neurológus vizsgálta. A lopotépus megállapította a részképességzavart. A gondok nem mérséklődtek az idő előrehaladtával, inkább állandósultak, a szülők pedig tanácstalanok és kétségbeesettek voltak, amikor halottak a lencserendszerrel és felkerestek bennünket.

Készítettünk olvasást segítő szemüveget a fiúnak. Balázs már a lencsék első próbájánál felvidult, láthatóan nagyon jól érezte magát. Olvasás közben csökkentek a pszichoszomatikus tünetei – nem lóbálta a lábát, nem krárogott, hogy húzza az időt a betűfelismeréshez.

Az idén lesz két éve, hogy hordja a szemüveget. Fejfájással már nem küzd, irodalomból csak négyes, ötös osztályzatokat hoz, nyelvtanból pedig kettesről hámasra javított.

Egy hiú diszlexiás kamasz

Kati 15 évesen került hozzánk. Neki nemcsak az olvasás ment nehezen, de gyakori, erős migrénes rohamai is voltak. Emiatt már több hetet töltött kórházban. Amikor témazáró dolgozatokat írtak, naponta három-négy órát kellett tanulnia az elfogadható teljesítmény eléréséhez. Tünetei felerősödtek, fáj a feje és erős menstruációs görcsei voltak.

Amikor szemvizsgálatra jött hozzánk, diagnosztizáltuk az olvasási nehézséget és kipróbáltattuk vele a speciális lencserendszer használatát. Amikor a beválásról érdeklődtünk, elmondta, hogy már néhány nappal a színes szemüveg viselését követően érezte a változást. Azóta csak ritkán fáj a feje, a régi, fájdalmas görcsök megszűntek. Nem kell napokig elsötétített szobában fekdünie.

Egy gondja van csak, a környezete nehezen fogadta el a színes lencsés szemüveget. Azt gondolták, feltűnést akar kelteni, megint csak, mint általában, különködik. Kati egy hiú és érzékeny kamasz, ezért inkább otthon hordja a szemüveget. Az iskolában csak dolgozatíráskor használja, hogy gyorsítsa a feladatmegoldást.

Epilepsziával súlyosbítva

Gyuri és Laci ikrek. Tizenkét évesek voltak, mikor eljöttek vizsgálatunkra. Mindketten diszlexiások és epilepsziások. Egyiknek ritkábban, a másiknak sűrűbben jöttek a rohamai. A szülők megfigyelték, hogy nemcsak akkor sűrűsödtek a rohamok, amikor időjárás front közeleg vagy ha valami miatt izgatottak a fiúk, hanem akkor is, amikor sokat kell tanulniuk másnapra vagy egy-egy felmérésre. Mindkettőjüknek készítettünk szemüveget.

Három éve használják a lencserendszert. Azelőtt havonta legalább egyszer rosszul lettek, utána pedig napokig hiányoztak az iskolából. Tanulmányi lemaradásuk e miatt egyre csak nőtt. Amióta a színes szemüveget viselik, csökkentek a feszültséget okozó helyzetek, kiegyenlítettebbek a tanulási teljesítményeik, ritkulnak az epilepsziás rohamok, félévente egyszer esetleg kétszer görcsölnek be.

Tanulmányi eredményük sokat javult. Már szakközépiskolába járnak, a szülők az érettségiben is reménykednek.

Egy felnőtt páciens

Harmincas éveinek közepén járó **ázsiai sebész orvos** keresett föl minket segítséget remélve. Felesége magyar, itt telepedtek le, jó állása van egy budapesti kórházban. Munkájához azonban szükséges diplomájának az érvényesítése magyar nyelven is. Felesége minden este két-három órát olvas föl neki a tankönyvből, mert ő maga nagyon lassan jutna a könyv végére, nem beszélve a szöveg megértéséről.

A diplomája akkreditációjához szükséges szakmai anyagot a felesége segítségével így tanulta meg, „fűlből”, s mivel logikája, memóriája kiváló, ötös minősítést kapott.

A nyelvvizsga megszerzéséhez azonban ez a módszer már nem alkalmazható eredményesen.

Ezért jelentkezett nálunk. Színes szemüvegünket kipróbálta és igen hasznosnak találta. Segítségével már egyedül készült föl a magyar nyelvvizsgára és nemrég sikeresen meg is szerezte a bizonyítványt.

Még hosszasan folytathatnánk a sort a számtalan sikertörténet bemutatásával, hiszen szerencsére sok – tanulási nehézséggel küzdő – páciensünkön segíthetünk. Persze az is előfordul, s ezen csodálkozunk is, hogy a vizsgálat során jó hatásúnak bizonyuló szemüveget végül nem rendelik meg a szülők. Bizonyára abban bíznak, hogy a probléma idővel magától is rendeződik. Pedig erre igen kicsi az esély. A diszlexiások sorsa általánosságban nem a siker, a zsenialitásuk kiaknázása felé visz. Jövőjük sokkal inkább az elkallódás mind az egyén, mind a társadalom szempontjából, s többnyire a negatív irányú kitérés a jellemző. Ezért ne mondjunk le róluk, segítsük őket, hogy kiteljesedhessenek, boldog emberré váljanak.

